

پایان‌نامه‌ی کارشناسی ارشد: مهرنسا اکرامیان، ۱۳۹۷

امور حسبی و احوال شخصیه اقلیتهای دینی در ایران

امور حسبی و احوال شخصیه به معنای اوصاف و خصوصیات است که وضع و هویت شخصی و وضعیت حقوقی و نیز تکالیف فرد در اجتماع را معین می‌کند. طبق اصول ?? و ?? قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، مذاهب اسلامی غیرشیعه که شامل مذاهب اهل تسنن (حنفی، شافعی، مالکی، حنبلی و زیدی) می‌شود و ادیانی که در کشور به رسمیت شناخته شده‌اند، شامل یهودیان، مسیحیان و زرتشتیان ایرانی، در احوال شخصیه تابع مقررتهای خاص خود هستند. در اصل ?? قانون اساسی آمده است که «دین رسمی ایران، اسلام و مذهب جعفری اثنی‌عشری است و این اصل الی‌الابد غیر قابل تغییر است و مذاهب دیگر اسلامی اعم از حنفی، شافعی، مالکی، حنبلی و زیدی دارای احترام کامل هستند و پیروان این مذاهب در انجام مراسم مذهبی، طبق فقه خودشان آزادند و در تعلیم و تربیت دینی و احوال شخصیه (ازدواج، طلاق، ارث و وصیت) و دعاوی مربوط به آن در دادگاه‌ها رسمیت دارند و در هر منطقه‌ای که پیروان هر یک از این مذاهب اکثریت داشته باشند، مقررات محلی در حدود اختیارات شوراها بر طبق آن مذهب خواهد بود، با حفظ وضعیت حقوقی پیروان سایر مذاهب.»

«ایرانیان زرتشتی، کلیمی و مسیحی تنها اقلیتهای دینی شناخته می‌شوند که در حدود قانون در انجام مراسم دینی خود آزادند و در احوال شخصیه و تعلیمات دینی بر طبق آیین خود عمل می‌کنند.» تا قبل از تصویب تبصره ماده ? قانون حمایت خانواده مصوب سال ???، دادگاه‌های دادگستری به موضوع احوال شخصیه رسیدگی می‌کردند و مراجع اختصاصی ویژه برای اجرای حقوق ایرانیان غیرشیعه وجود نداشت و آنها مانند سایر ایرانیان، به مراجع قضایی مراجعه می‌کردند. با تصویب تبصره ماده ? قانون حمایت خانواده مصوب سال ???، مقرر شد که مراجع عالی اقلیتهای، نسبت به احوال شخصیه و امور حسبی ایرانیان غیرشیعه، بررسی‌های لازم را انجام داده و رسیدگی کنند.

کلیدواژه‌ها: امور حسبی، احوال شخصیه، اقلیتهای دینی، حقوق ایران

شماره‌ی پایان‌نامه: ۱۲۷۲۰۸۰۷۹۵۲۰۵۵

تاریخ دفاع: ۱۳۹۷/۱۱/۱۱

رشته‌ی تحصیلی: حقوق خصوصی

دانشکده: علوم انسانی

استاد راهنما: دکتر ولی‌اله ملکوتی‌فر

M.A. Thesis:

the affairs and personal status of religious minorities in

iran

Personal affairs and affairs mean the qualities and characteristics that determine the status, personal identity and legal status as well as the individual's duties in the community. According to the principles of Articles 12 and 13 of the Constitution of the Islamic Republic of Iran, non-religious Islamic religions, including Sunni religions (Hanafi, Shafei, Maleki, Hanbali and Zaidi), and religions recognized in the country include Jews, Christians and Zoroastrians in Iran. Personal status is subject to their own rules. Article 12 of the Constitution states that "the official religion of Iran, Islam, and the religion of Ja'far is twofold, and this principle is unalterable, and other Islamic religions, such as Hanafi, Shafi'i, Maliki, Hanbali and Zaidi, are fully respected, and followers These religions are freed in their religion according to their jurisprudence, and they are recognized in religious education and personal status (marriage, divorce, inheritance, will) and related lawsuits in courts, and in each region where followers of each Of these religions, the majority of local laws will be within the limits of the authority of the councils according to that religion, while maintaining the legal status of followers of other religions. "

"Zoroastrian, Jewish, and Christian Iranians are the only religious minorities who, in the law, are free to perform their religious ceremonies and act in their personal status and teachings according to their religion." Before the adoption of the note, article 4 of the Family Protection Law was approved. In 1391, the courts of justice reviewed the issue of personal status and there were no special privileges to enforce non-partisan Iranians, and they, like other Iranians, referred to the judicial authorities. With the adoption of the Note to Article 4 of the Family Protection Act of 1391, it was stipulated that the highest authorities of minorities, as well as the personal status and affairs of the non-Shiite Iranians, should carry out the necessary investigations.